

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

en mede voor hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 9 maart 2012 in zaken nrs. 11/28255 en 11/28258 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 augustus 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 9 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel; hierna: de minister) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de enige grief klagen de vreemdelingen dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de door de vreemdelingen op 12 april 2011 mondeling kenbaar gemaakte wens om hier te lande asiel aan te vragen op diezelfde datum is vastgelegd in een proces-verbaal van verhoor, is voldaan aan de uit artikel 4, tweede lid, van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2003 L 050; hierna: de Verordening) voortvloeiende verplichting dat bij een niet schriftelijk verzoek de termijn tussen de intentieverklaring en het opstellen van een proces-verbaal zo kort mogelijk dient te zijn. Aldus heeft de rechtbank, zo betogen de vreemdelingen, niet onderkend dat het, gelet op de in punt 4 van de considerans van de Verordening vervatte doelstelling, noodzakelijk is dat de lidstaat zo spoedig mogelijk op de hoogte raakt van het asielrelaas en de asielmotieven van de asielzoeker, zodat het proces-verbaal bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Verordening, dan wel het formulier ter indiening van een asielaanvraag, het asielrelaas en de asielmotieven van de vreemdelingen dient te bevatten.

2.2.1. Punt 4 van de considerans van de Verordening vermeldt, voor zover thans van belang, dat met name snel moet kunnen worden vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is, teneinde de daadwerkelijke toegang tot de procedures voor het toekennen van de vluchtelingenstatus te waarborgen en de doelstelling om asielverzoeken snel te behandelen, niet te ondermijnen.

Ingevolge artikel 2, aanhef en onder c, van de Verordening wordt onder een asielverzoek verstaan een verzoek van een onderdaan van een

derde land dat kan worden opgevat als een verzoek om verlening van internationale bescherming door een lidstaat krachtens het Verdrag van Genève en wordt elk verzoek om internationale bescherming als een asielverzoek beschouwd, tenzij de onderdaan van een derde land uitdrukkelijk vraagt om een andere vorm van bescherming waarvoor een afzonderlijk verzoek kan worden ingediend.

Ingevolge artikel 4, tweede lid, van de Verordening wordt een asielverzoek geacht te zijn ingediend vanaf het tijdstip waarop de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat een door de asielzoeker ingediend formulier of een door de autoriteiten opgesteld proces-verbaal hebben ontvangen en dient bij een niet-schriftelijk verzoek de termijn tussen de intentieverklaring en het opstellen van een proces-verbaal zo kort mogelijk te zijn.

2.2.2. De vreemdelingen hebben zich op 12 april 2011 gemeld bij de Nederlandse autoriteiten. Op diezelfde dag is een dactyloscopisch onderzoek uitgevoerd en is uit onderzoek in het Eurodac-systeem gebleken dat de vreemdelingen reeds eerder in Noorwegen asielaanvragen hebben ingediend. Verder heeft de buitengewoon opsporingsambtenaar van het regionaal politiekorps Groningen op 12 april 2011 vier processen-verbaal van verhoor opgesteld, waarin de verklaringen die op die dag door de vreemdelingen zijn afgelegd, zijn weergegeven. Op 11 juli 2011 hebben de vreemdelingen de formulieren voor de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) ondertekend. Vervolgens heeft de minister op 3 augustus 2011 verzoeken om terugname van de vreemdelingen bij de Noorse autoriteiten ingediend.

2.2.3. De op 12 april 2011 opgestelde processen-verbaal bevatten een weergave van de verhoren die hebben plaatsgevonden om de identiteit van de vreemdelingen vast te stellen dan wel hen te confronteren met, en hun vragen te stellen over, de resultaten van het dactyloscopisch onderzoek. Deze processen-verbaal dienen aldus niet ter formalisering van de door de vreemdelingen kenbaar gemaakte wens om aan hen internationale bescherming te bieden. Derhalve heeft de rechtbank deze processen-verbaal ten onrechte aangemerkt als proces-verbaal in de zin van artikel 4, tweede lid, van de Verordening. In het verlengde hiervan heeft de rechtbank ten onrechte beoordeeld of is voldaan aan het vereiste dat de termijn tussen de intentieverklaring en het opstellen van een proces-verbaal zo kort mogelijk dient te zijn. Het betoog van de vreemdelingen dat een proces-verbaal in de zin van artikel 4, tweede lid, van de Verordening het asielrelaas en de asielmotieven dient te bevatten, behoeft geen bespreking, omdat, reeds gezien het vorenstaande, in dit geval geen sprake is van een proces-verbaal in de zin van die bepaling.

2.2.4. Vast staat dat de vreemdelingen op 11 juli 2011 de formulieren voor de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 hebben ingediend. Deze formulieren dienen te worden aangemerkt als formulier in de zin van artikel 4, tweede lid, van de Verordening. Anders dan de vreemdelingen betogen, kan uit punt 4 van de considerans noch uit enige bepaling van de

Verordening worden afgeleid dat dit formulier het asielrelaas en de asielmotieven van de vreemdeling dient te bevatten. Daarbij is tevens van belang dat – zoals de Afdeling eerder in de uitspraak van 26 januari 2012 in zaak nr. 201008358/1/V4 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen – de Verordening niet ziet op de wijze van inrichting van de asielprocedures in de lidstaten.

2.2.5. Anders dan voor het opstellen van een proces-verbaal het geval is, geeft – zoals de Afdeling eveneens eerder in voormelde uitspraak van 26 januari 2012 heeft overwogen – artikel 4, tweede lid, van de Verordening geen termijn voor het laten indienen van een asielverzoek met behulp van een formulier. Overigens is niet gebleken van een zodanig tijdsverloop tussen de door de vreemdelingen kenbaar gemaakte wens om aan hen internationale bescherming te bieden en de uiteindelijke gelegenheid tot het indienen van een asielverzoek door middel van het daartoe bestemde formulier dat afbreuk wordt gedaan aan het uitgangspunt van de Verordening dat snel moet kunnen worden vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek.

2.2.6. De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van
mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

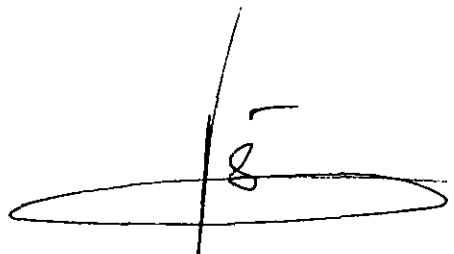
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2012

418-719.

Verzonden: 13 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser